

Kázání Mt 2, 13-15

Milé sestry a bratři

Vánoce jsou již za námi, začal nový rok, v pondělí byl ještě svátek tří králů, jakoby poslední kousek Vánoc...

Dnešní text kázání ale nebude ten příběh tří králů, nebo-li mudrců od východu, kteří se vydali hledat novorozeného krále, ale příběh, který v Mt. evangeliu následuje hned po něm.

Má nadpis: Útěk do Egypta - Mt 2,13-15

...

Tady se s ním opět setkáváme, s tím, jehož narození jsme před krátkou dobou opět oslavili, s tím dítětem jménem Ježíš.

Přišel na svět ve skrytu a přesto, jak se z evangelia dovídáme, může být nalezen. Nejprve zcela prostými lidmi, jako byli betlémské pastýřové, ale také vznešenými, jako byli ti králové či mudrcové od východu. Ale poté, co vše tak nadějně začalo, přichází opět temná noc.

"Když odešli..." totiž ti mudrcové, tak začíná text našeho kázání, má Josef sen. A v tom snu varování a pokyn k útěku. Tomu dítěti jde totiž o život. Od počátku mu půjde o život. Od počátku bude Ježíš sporná postava, ze které budou mít jedni radost, jiní se jeho poselství budou bát. Jedni půjdou za ním, budou ho následovat a jiní mu budou usilovat o život, budou ho pronásledovat.

Ježíš se stane poutníkem bez domova. V textu našeho kázání hledá resp. Jeho rodiče hledají, tak jako mnozí jejich předkové, ochranu v cizí zemi. A sice v zemi, která není pro Izraelce neproblematická, prchají do Egypta, kde byli kdysi jejich otcové otroky.

Prchají do Egypta, což je země bohatá, země s kulturou, resp. s náboženstvím, na které jsou Egyptané nemálo hrdí. Odcházejí do země, kde se k nim budou chovat podle toho, čím jsou - jako k přivandrovalcům, jako k uprchlíkům. To že oni také mají kulturu resp. své náboženství, tam nikoho zajímat nebude. Ježíš zde bude cizincem a ten se má přizpůsobit. Může být přece rád, že je rád. Tady platí zákony této země. My máme zde své pořádky, své bohy, ty jsi přišel, tak se koukej přizpůsobit.

Možná vám tato slova v dnešních dnech něco připomínají...

My, kteří máme za sebou emigraci, my, kteří jsme také přišli odjinud, to dobře známe a ještě jsme to nezapomněli. Známe to lépe než většina domácích, mezi kterými žijeme, kteří přicházejí do cizích zemí nanejvýš jako bohatí turisté na dovolenou, nebo za obchodem a nedokážou si vůbec představit, co to je být uprchlíkem v cizí zemi.

Ježíš přichází do Egypta jako jeden z mnohých, přichází do Egypta, aby se zachránil. Ježíš - dítě uprchlíků, to že má být zachránce světa? “Narodil se vám dnes Spasitel, Kristus Pán”. Tak jsme to slyšeli ve vánočním evangeliu. Ale už začátek evangelia nám klade tu známou otázku. Může být tohle spasitel světa?

Ten dnešní příběh ale zatím tuhle otázku neřeší, zde slyšíme o něčem jiném. Na tom útěku do Egypta byl Ježíš ještě dítě. A nebyl sám. V centru našeho textu není on, ale jiná postava. A není to jeho matka, Marie. Je to Josef.

Evangelista Matouš mu jako jediný ze všech čtyř evangelistů naší bible věnuje pozornost. Josef sice nechybí u žádných jesliček, ale nikde není v popředí. Vždy je jakoby stranou celé události. V našem textu kázání se ale dostane Josefovi na té zvláštní Ježíšově cestě význačného místa. Vlastně to v tom Ježíšově příběhu od začátku není Marie, ale on, kdo zde je pro Ježíše jako ten, kdo ho chrání a slouží mu. Úplně na začátku chrání těhotnou Marii. Nepošle ji pryč, když se ukázalo, že je neplánovaně, nečekaně, předčasně, podivně těhotná. Josef Marii neposlal pryč, jak by to bylo ze zákona právo a téměř povinnost tehdejšího muže. Bere ji sebou na cestu do Betléma, jako by ji už nechtěl nechat samotnou, poté, co mu ji anděl svěřil. Těžko si dokážeme představit jak namáhavá musela být pro ženu v pokročilém stavu těhotenství cesta na hřbetu osla, cesta přes hory a pouští. A ani v Betlémě to utrpení nekončí. “...neměli místa v hospodě”.

Josef ale našel pro Marii bezpečné místo v stáji.

Co dělá Josef je přece důležité. Přesto zůstává Josef v pozadí. Sotva je dítě na světě, dostává Josef další úkol. A zase ve snu.

A Josef si ten sen dokáže vyložit jako Boží pokyn. A znovu vezme Marii a vydává se s ní a s kojencem na dlouhou, namáhavou cestu.

Bratři a sestry, asi jsme se ani my doposavad Josefem podrobně nezabývali a jeho roli ochránce na Ježíšově cestě nevěnovali příliš pozornosti. Evangelista si ale Josefovy role ochránce a služebníka všimnul a to je důležité. Text našeho kázání staví Josefa do Boží blízkosti. Josef měl sen a vypravil se na cestu. Tím říká: důvěřuji Božímu vedení. Věřím cestě, kterou mi Bůh určil, jsem připraven vzít ji na sebe. Z našeho textu jsem slyšeli, čeho byli ušetřeni - Herodes dal vraždit všechny novorozené. A až, když král Herodes zemřel, mohli se opět bezpečně vrátit domů.

Milé sestry a bratři, na začátku nového roku si připomínáme biblický příběh, který dobře známe. Známe ho tak dobře, že už v něm nic zvláštního nevidíme a nic nového nehledáme. Je to příběh, který nám připomíná, že Ježíšova cesta byla od počátku cesta zvláštní a nebyla

bezstarostná. A přece přece ten příběh zve na tuto cestu, k následování také nás. Ukazuje nám, že následovat, znamená být stále znovu na cestách, odvážit se na cesty nové, reagovat na nové situace a hledat v nich Boží vůli.

Na počátku roku, který teprve začal jsme slyšeli příběh, který nám realisticky líčí cestu křesťana, dokonce jako útěk. Ano, jako útěk, protože to, co Kristus přináší, místo pod sluncem pro všechny, lásku, odpuštění, soucit, milosrdenství, to všechno jsou věci, hodnoty, které mezi lidmi často "nemají místa" a často mohou dokonce přivést do nebezpečí.

A přesto nám ten příběh klade otázku: Jsi ochoten takovou cestou jít? Cesta služby, ochrany, soucitu vede často jinam, než tam, kam bych rádi šli. Předpokládám, že Josef s Marií a novorozeným Ježíšem by se byli raději z Betléma vrátili domů než šli do Egypta.

A přesto je vše to těžké a nejisté jen část toho příběhu. Jeho hlavní poselství je v tom, že ta nesnadná cesta má v sobě veliké zaslíbení. Příklad, že uslyšíme Boží hlas, že poznáme směr, který vede mimo nebezpečí, který vede k cíli.

V tomto smyslu nás navíc povzbuzuje k tomu, abychom i my, sami hledající mohli tu a tam být druhým těmi, kdo jim pomáhá, kdo je chrání, a tak mění svět v místo, kde se dá žít. Toto povzbuzení, tuto důvěru a tento nový pohled přeji nám všem pro naše cesty v tom novém roce, který nedávno začal.

Amen

Píseň: Ráno bylo bílé (Bohdan a Věra Mikoláškoví)